

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Icke-kommersiell-Inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> eller skicka ett brev till Creative Commons, 171 Second Street, Suite 300, San Francisco, California, 94105, USA. Material som publiceras i Merdeka & ÖsttimorInformation kan också publiceras i <http://www.globalarkivet.se>.

Människorättsproblem i Indonesien

Enligt både inhemska och utländska val-observatörer uppfyllde förra årets allmänna val i Indonesien demokratiska regler. Det var det första direkta valet till landets högsta ämbeten – president- och vice-presidentposterna. Man har också stora förhoppningar om att den nya regeringen skall kunna reformera det tunga sociala, politiska och ekonomiska arvet från de militära härskarna. Kort sagt är det reformer för bättre levnadsvillkor och respekt för mänskliga rättigheter.

Situationen för före detta politiska fångar

För 40 år sedan övertog militären under ledning av general Muhammad Suharto genom en mycket blodig statskupp statsmakten i Indonesien. Massarresteringar genomfördes. Alla människor som betraktas som en fara för militärregimens säkerhet och stabilitet arresterades eller mördades direkt.

Det sägs att uppskattningsvis en miljon människor mördades av militären och religiösa organisationers medlemmar. Hundratusentals arresterade sattes in i fängelser och koncentrationsläger i många år utan rättegångar som bevisade deras brott mot statens lagar och förordningar eller deras kriminella handlingar.

Tack vare intensiva internationella kampanjer för att frisläppa dessa politiska fångar av både enskilda personer och organisationer runt om i världen som bland annat Amnesty International och Tapol (organisation för indonesiska politiska fångars mänskliga rättigheter) samt den goda viljan från Washington under president Jimmy Carters administration tvingades Suhartos regim i mitten av 1970-talet att öppna fängelser och koncentrationslägerportar och låta hundratusentals fångar åka hem.

Fortfarande diskriminerade

Nu har det gått ungefär 30 år sedan de förra detta

politiska fångarna frigavs, men trots detta är de fortfarande inte helt fria som medborgare med alla rättigheter enligt landets lagar. Dessa människor är fortfarande diskriminerade, bland annat får de inte bli statliga anställda, de får inte pension och får inte tillbaka sin egendom som konfiskerades under militär-diktaturens tid och så vidare. För att få tillbaka sina legala mänskliga och demokratiska rättigheter har de förra detta politiska fångarna gjort alla möjliga försök, men hittills har regeringen inte visat några positiva tecken för att ge dem upprättelse.

En sådan inställning från regeringens sida är förmodligen ett tecken på att det fortfarande inte är så enkelt att bli av med arvet från Suharto i Indonesiens politiska system. Liksom under Suhartos tid vid makten anordnades också i år den första oktober en högtidlig ceremoni till minne av militärens lyckade statskupp för 40 år sedan. Ceremonin kallas ”Hari Kesaktian Pancasila” (Pancasilas heliga dag). Den kallas så därför att makthavarna betraktar den första oktober 1965 som dagen då Pancasila såsom statens filosofi räddade landet från kommunismen. Huvudperson på årets ceremoni var president Susilo Bambang Yudhoyono.

Attacker mot kyrkor

Dagen efter terrorbombningarna på Bali för tre år sedan deklarerade den beväpnade militanta muslimska organisationen Laskar Jihad Sunnah Wal Jamaah att den skulle avsluta sina operationer och dra tillbaka sina trupper från östra delen av Indonesien, särskilt Moluckerna. Trots deklarationen fortsätter attackerna i området även 2005. Förut var det Laskar Jihad som gjorde terrorattackerna, nu är det Laskar Mujaheddin. Det är olika organisationer under olika namn, men handlingarna är de samma. Den 29 oktober kom nyheter från staden Poso i centrala Sulawesi att man hade hittat kropparna av tre kristna skolflickor som hade varit borta ett tag. De hade blivit halshuggna.

I vissa delar av Indonesien hindras den kristna befolkningen att hålla sina gudstjänster. I områden där den dominerande befolkningen är muslimer och där det bara bor några få kristna familjer brukar det ordnas gudstjänst hemma hos någon. Eftersom man använder

familjehem för gudstjänster, är det mycket svårt eller omöjligt att få byggnadstillstånd från lokala myndigheter för att bygga kyrkor. Orsakerna är inte städernas estetiska arkitektur eller byggnader som inte uppfyller byggnadsnormerna utan vad myndigheterna brukar säga är att befolkningen i området inte tillåter det.

Stängningar av kyrkor

Det är inte nog med det, utan existerande kyrkor tvingas att stänga. Från staden Bandung och området omkring rapporteras det att under tredje kvartalet i år hade 25 kyrkor tvingats stänga. Tidningen Sinar Harapan skrev den 8 september att bland annat i städer som Pakanbaru, Solo, Mojokerto, Kediri och Goa på Sulawesi händer det liknande saker. I Pakanbaru stängdes 11 kyrkor. På västra Java i staden Majalenka tvingades den kristna teologiska högskolan att stänga. Tidningen The Jakarta Post rapporterade den 12 september att ungefär 500 kristna från två kyrkoförsamlingar i Jati Mulya huskomplex i Bekasi höll sina gudstjänster på öppen gata. De kunde inte hålla dem i sina respektive kyrkor på grund av att vägarna dit var blockerade. Den 15 oktober meddelades från Bekasi att bedjande katoliker i sin kyrka Rosario hade blivit attackerade av en grupp muslimska fundamentalister.

Att inbjuda muslimska barn till utflykter är en mycket känslig sak man kan bli bestraffad för med fängelse. Detta erfor tre kristna kvinnor i staden Indramayu på västra Java. De tre kvinnorna är söndagskolelärarinnor. De bjöd in några muslimska barn och deras mammor till en påskutflykt med buss till Jakarta i mars. Dessa tre kvinnor blev anklagade för att försöka konvertera de muslimska barnen och deras mammor till kristendomen. Kvinnorna - Rebekka Zakaria, Ety Pangesti och Ratna Bagun – har dömts till tre års fängelse av en domstol.

Attacker mot Jamaah Ahmadiyah

Jamaah Ahmadiyah är en av de muslimska sekterna. De muslimska organisationerna i Indonesien betraktar Jamaah Ahmadiyah som icke-muslimsk. Tidningen Tempointeraktif rapporterade den 20 september att från morgonen den 19 september till dagen efter blev några byar i området Cianjur på västra Java, som är bebodda av sekten Ahmadiyah, attackerade av tusentals människor. Det sägs att förstörelsen blev enorm. 70 hus och sex moskéer blev totalt förstörda. Det är inte första gången sekten drabbas av sådana attacker.

Vem står för handlingarna?

I aktioner mot kyrkor som ska stängas eller är riktade mot Ahmadiyah ser man tydligt att de aktiva kommer från militanta muslimska organisationer som bland annat Front Pembela Islam (Muslimska försvarsfronten) och Front Islam. Myndigheterna verkar vara handlingsförlamade. Därför bestraffas inte förstörelse eller trakasserier som medlemmar av dessa organisationer gör sig skyldiga till.

I FN sade nyligen den indonesiska representanten att relationerna mellan landets olika religioner är fredliga. Förmodligen vet han inte vad som pågår i sitt hemland och inte heller vad som hände på Majelis Ulama Indonesias (Det indonesiska muslimska prästerskapsrådet) sjunde nationella församling den 26 – 29 juli. Där var president Susilo Bambang Yudhoyono förste talare och avslutningstalare var vice-president Yusuf Kalla. Församlingen antog en fatwa (dom) mot ett pluralistiskt samhälle, sekularisering och liberalisering. Detta kan inte uppskattas av befolkningen i ett land som är på väg att demokratiseras.

Hendrik Amahorseja